

hazardere, altid ville finde, at det Lotteri, som de kunne hazardere i, ikke er godt nok, og at de ville prøve noget Andet, saa kunde der mulig være Noget i den Paastand, at, naar vi faae et Cettalsystem, saa ville de have et Ambesystem, men jeg maa dertil bemærke, at dette ikke er saa. De Folk, der spille i Lotteriet, raisonnere overhovedet ikke meget fornuftig, hvilket ganske rigtig blev fremhævet af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ). De ville netop ifølge et saadant ufornuftigt Raisonnement foretrække at spille i Cettalskræninger, idet de finde, at der hører noget mindre Held til at vinde i Cettalskræninger end i Ambetræninger, og det kan, som ogsaa i Udvalgets Betænkning udtalt, aldeles ikke nytte at raisonnere med Folk derom. Ere Folk først overbeviste om, at der er en Forskjel, saa lade de sig paa det Gebeet paa ingen Maade overbevise. Da saavel Erklæringen fra det spillende Publicum — om dets Mening maa Finantsministeren dog være berettiget til at dømme, da Klagerne over Ambetræningerne nærmest fremkomme for ham som Chef for alle Lotterier her i Landet, i alt Fald for Statens Lotterispil — som alle de Erfaringer, der komme til os udefra, tale for, at Cettalskræninger søges stærkest af Publicum, saa er det mig ubegribeligt, hvorledes Indførelsen af Cettalskræninger hos os skulde kunne medføre noget som helst Tab for Statskassen. Efter hvad der er oplyst, vil Lotteriet derved blive mere tiltalende, og, da Loddernes Antal ikke bliver større, idet det jo er Meningen herefter som hidtil kun at spille med 100,000 Lodder, tør det vistnok saaledes ansees for en given Sag, at samtlige Lodder ville blive tagne, men, naar alle Lodder blive tagne, er Tab for Statskassen jo umuligt. Jeg kan derfor ikke see, at der kan være den mindste Fare for Tab ved at indføre det foreslaede Lotteri, der tør gjøre Regning paa større Tilslutning fra Publicums Side end det nuværende. Naar ærede Medlemmer, navnlig den 1ste Landssthingsmand for 1ste Kred (Madvig), endelig have talt om Lotteriets Forkastelighed i det Hele, saa kan jeg vel i saa Henseende være enig med dem i Meget, men det er jo Noget, som vi nu engang ere komne ud over, fiden der i lang

Tid har fundet Lotterispil Sted hos os. Jeg troer ikke, at det vil finde stor Tilslutning nu af moralste Hensyn at slaae en Streg over alt Classelotteri med Staten som Banqueur.

Ordføveren: Udvalgets Stilling til denne Sag er allerede bleven berørt af Udvalgets ærede Formand, og jeg kan i saa Henseende ganske henvise til, hvad der blev udtalt af ham. En Grund til, at Udvalgets Indstilling med Hensyn til § 1 ved 2den Behandling fandt saa ringe Anklang, som Tilfældet var, hos Thingets ærede Medlemmer, var aabenbart den Omstændighed, at Udvalgets Medlemmer iøvrigt vare indbyrdes uenige, og at de af deres Enighed med Hensyn til § 1 lode sig forlede til at glide for let hen over det, som var Sagens Hovedspørgsmaal, nemlig Systemet. Jeg kan saameget friere udtale dette, som jeg ved Siden deraf maa sige, at Hovedansvaret derfor ligger paa mig som Ordfører. Det er en Feil, som jeg har begaaet, at jeg ikke i Betænkningen har dvælet udførligt nok ved Hovedspørgsmaalet i Sagen, men jeg er, som sagt, bleven forledet dertil af den Omstændighed, at alle Medlemmerne af Udvalget vare enige med Hensyn til dette Punkt. Vil man nu spørge om, hvorledes der er fremkommet en saa stærk Enighed derom imellem Udvalgets Medlemmer, saa skal jeg svare med at henvise til de Erklæringer, som den ærede Formand for Udvalget for omtalte. Disse ere blevne omhyggelig studerede af samtlige Medlemmer i Udvalget, og, hvis noget af dets Medlemmer var i Tvivl, førend de havde læst samme, saa har der, efterat de havde læst dem, som sagt, ikke hos noget Medlem været Tvivl om, at det var rigtigt at blive ved det gamle System. — Hermed skal jeg forlade dette Spørgsmaal og gaae over til at omtale en Uttring af den høitærede Finantsminister, hvorved han kom tilbage til en Udtalelse af mig ved denne Sags 2den Behandling. I Lovforslagets Motiver er der ikke givet nogen udførlig Skildring af den Maade, hvorpaa man i det Enkelte har tænkt sig at udføre det System, som indeholdes i Lovforslagets § 1. Man har derfor i mange Tilfælde maattet gjætte sig frem og enten maattet holde